

Ay Prensesi

— erdem-duman · 31 Temmuz 2011

Bir gece ay prensesi yeryüzüne indi sessizce bir bilinmezlikti burası merak ediyordu her yanını ilk kez geldiği dünyanın karanlıktı. Her yer ve kimsecikler yoktu şansına rahatça gezecekti her yeri sabaha dek birden bir ses duydu irkildi sesin geldiği yöne doğru baktı bir evin ışığı yanıyordu ve yaklaştıkça bir suret gördü bu bir insandı ve demir dövüyordu. İnsanlarla ilgili pek bir şey bilmiyordu, ama bu insan güçlüydü ateş karsısına çalışıyordu. Demir dövüyordu bu insan onda merak uyandırmıştı izlemeye başladı. Saatlerce seyretti insanı sabahın ilk ışıklarını fark edince irkildi dönmeliydi düşler sarayına yoksa dünyaya geldiği anlaşılacak ve bir daha hiç gelmeyecekti. Hemen harekete geçti düşler sarayına vardığında her şey yolundaydı kimse yokluğunu fark etmemişti bu iyiydi çünkü gene gidecekti oraya odasına gitti aklı o insandı onu düşündükçe içi bir acayip oluyordu nedendir bilmiyordu. Ertesi gün yine gitti dünyaya ve izledi o insanı saatlerce, günlerce. Bu şekilde devam etti bir gün ay prensesinin ayağına diken batana dek canı yanan prenses çığlık atınca demirci fark etti onu izleyen bu güzel kıızı. Prenses fark etmedi ama düşen tokasını. demirci onu izleyen bu güzel kıızı görünce nefesi kesildi nutku tutuldu sesinin çıktığına merhaba diye bildi. Prenses korkmuştu ve ne yapacağını bilemiyordu hareketsizce kala kalmıştı demirci kendini toplayıp merhaba dedi kıza doğru yürüyordu ben. Tugend benden korkmana gerek yok burada çalışıyorum ya sen kimsin diyerek elini uzattı. Kız korktu kendini geri çekti ve birden kaçmaya başladı. Tugend sadece baka kaldı, ay prensesi çok korkmuştu insanların dilini konuşabiliyordu ama bilge kral onların zalim ve kötü olduklarını söylüyordu güvenemezdi bu insana ya ona zarar verirse. Tugend kızın arkasından öylece baksın kaldı kıızı gördüğü yere gitti yerde bir şey fark etti bu bir tokaydı tokayı yerden aldı tıpkı sahibi gibi eşsiz denecek kadar güzeldi diye düşündü tugend. Ay prensesi düşler sarayına vardığında kendini daha iyi hissediyordu elini saçına attı birden dehşete kapıldı tokası yoktu bu toka kral babasının hediyesiydi ne pahasına olursa olsun almalıydı tokayı yine gidecekti dünyaya o insana adı tugend öyle demişti insan bu düşüncelerle uykuya daldı prenses. Tugend elinde toka yatağında uzanmış bu gizemli kıızı düşünüyordu kimdi bu kız gökyüzü kadar güzeldi gözleri geliyordu hep aklına. Günler geçti kıızı göremedi gözleri hep yoldaydı Tugend'in bekliyordu gelirse tekrar diye umutsuzca. Ay prensesi aklında sadece tugend vardı tokayı unutmuş sadece onu düşünüyordu cesaretini topladı ve hazırlandı. Gece sessizdi tugend çalışmıyordu sadece camdan dışarı bakıyordu dalmıştı belliydi prenses merhaba diye seslendi tugende prensesin kadife sesiyle irkildi demirci. Çabuk toplanıp gecen gece sizi korkuttum özür dilerim dedi tugend. prenses asıl ben özür dilerim buradan geçiyordum sesleri duydum merak ettim tam bakarken içeri ayağıma diken battı sonrasını biliyorsun zaten dedi. Tugend elimde token olmasa seni hayal gördüm sanacaktım. Prenses birden buraya toka için geldiğini hatırladı ben toka için geldim dedi. Cebinden kadife bir kumaşa sarılı tokayı kıza uzattı tugend. Prenses teşekkür ederim sakladığın için bu benim için çok önemli babamın hediyesi dedi kıızı ama şimdi gitmem gerek dedi ve bileğinden bilekliğini çıkartıp tugende verdi. Tekrar görecek miyim seni dedi tugend umutsuzca. Evet dedi kıızı koşmaya başladı kaçarcasına peki adın ne diye bağırırdı hızla uzaklaşan kızın ardından, compositio dedi gözden

kaybolmadan kız. Compositio diye tekrar etti tugend asla unutmuyacaktı bu ismi gecenin bir yarısı yanına gelen bu kız nerede yaşıyordu kimdi bilmiyordu ama adı ve yüzü bütün benliğine yetiyordu artık bir ismi vardı hayalinin birde verdiği hediye bileklik. Oda bir hediye vermeliydi kıza ama ne zaman gelirdi ve ne verebilirdi bu düşüncelerle uzandı yatağa tugend. Compositio un aklında tugend vardı odasında onu düşünüyordu insanlar o kadar kötü olamaz diye geçti aklından düşürdüğü tokayı bile saklamıştı onun için çok nazikti ona karşı bu düşüncelerle uykuya daldı. Tugendin aklında sadece compositio vardı elinde bileklikle uykuya daldı çok geçmeden uyandı sağa sola döndü tekrar uyumaya çalıştı yapamadı fırladı yataktan doğru atölyeye gitti ateşi körükledi ne hediye yapacağını bulmuştu bir kolye yapacaktı ona bir sol anahtarı. Prenses sarayda tugendti düşünüyordu onunda uykusu kaçmıştı. Tugend kolyeyi hazırlamıştı ve bu akşam compositio gelir diye umutla bekliyordu bu kıza âşık olmuştu ilk gördüğü anda bunun farkına varmaya başlıyordu onu iki kez gece gördüğü için yine gece gelecek diye tahmin ediyordu tugend. Compositio görmek için sabırsızca tugendti akşamı bekliyordu gündüz gidemezdi yoksa kaçtığı anlaşılır ve kral onu bir daha dünyaya asla göndermezdi zaten gittiğini asla duymamalıydı kral insanları seviyordu. Ona göre insanlar bencildi ve kötüydü ama kralda zalimdi prenses onu sevmiyordu çünkü kralın kalbi düşünceleri gibi karaydı. Nihayet gece olmuştu ay prenses dünyaya indi uzak bir yere geliyordu çünkü tugend onun ay perisi olgununu bilmiyordu. Tugend gözü yolda compositio'yu düşünüyordu gelecek mi bilmiyordu ama bekliyordu çok beklemedi. Genç demirci kızı yolda gözüküyordu geliyordu yola çıktı tugend yolda eşlik etti kıza içeri girdiler compositio ya hediyesini verdi ona duygularını anlatmak istiyordu ikisi de sözcükler düğüm oluyordu susuyorlardı. Derken birden yıldırımlar düştü her yer duman oldu bilge kral gözükte bütün heybetiyle compositioyu kolundan tutu dünyaya bir daha asla gelmeyeceksin diye gürlledi. Tugend şaşkıncı olup biteni anlayamadı kralın sesi yükseldi yine o insanı tekrar görürsen bu onun sonu olur.

Tugend donup kaldı öylece rüyaydı sanki bu olanlar neydi bu olanlar yâda sevdiği kız kimdi ve nereye gitmişti aklında sorular vardı sadece tugend tin içinde derin bir acı. Compositio sarayda odasına hapsedilmiş ağlıyordu sevdiği insanı görmesi onu ölüme atmaktı kralın kalbi o kadar karaydı ki prenses sevdiği adama ağlamaktan başka bir şey yapamıyordu günler geçiyordu prensesin gözyaşı kurumuyordu. Tugend sabahın ilk ışıklarıyla bir bilgeye gitti başından geçenleri anlattı ve kıza olan aşkı uğruna ölümü göze aldığını. Bilge âşık olduğu kızın ay perilerinden olduğunu onun da ay prensesine âşık olduğunu ama kralın zalimliğinden bahsetti tugend bunların hiç birini umursamadı o âşık ve sevdiğine kavuşmak için her şeye razıydı ölüme bile.

Compositio sevdiğini görmek için canını vermeye razıydı ona bir şey olmasına dayanamazdı ama elinde tugend hediye ettiği kolye sürekli ağlıyordu.

Tugend bilgeden sevdiği kızın düşler sarayında yaşadığını oraya gitmenin bitek yolu olduğunu onun da çok tehlikeli bir kuş olan grifonun yapabileceğini öğrenmişti. Grifon tanrılar dağında yaşıyormuş bilge öyle söylemişti acele etmeliydi yolu uzundu. Prenses sevdiğinin neler yaptığından habersiz bir şekildeydi ağlamıyordu artık ama konuşmuyor ve gülmüyordu düşler sarayında ki her kez üzülmüyordu bu duruma bir tek bilge kral hariç o duygusuzdu kötü ve zalim dediği inanlardan daha zalimdi o.

Günlerce yol gitti tugend sonunda vardı tanrılar dağına bu kuşlar dağın neresinde yaşardı işi çok zordu patika dağ yolunda yürümeye başladı genç yolda kayalarda bir ev gördü. Sevindi bura bir bilen vardır

dedi kendi kendine bu kuşun yerini sevinci yarım kaldı evde yasayan yaşlı adam gözüktü adam kördü kör biri nasıl yardımcı olabilirdi ki ona.

Tugend ben senin grifonları bulmana yardımcı olacağım dedi kör adam, şaşsa kaldı genç demirci daha adama bir şey demeden bunu nasıl bilmişti nasıl biliyordu her şeyi sen kimsin dedi ürkerek tugend. Ben odin tanrılar dağının bekçisiyim sen sevdiğine kavuşmak için grifonları arıyorsun onlar çok tehlikelidirler bir at'tan daha büyüktür bu yaratık aslanın vücudu kartalın kanatları ve başına sahiptir ona zarar vereceğini düşünürse şayet seni orada parçalara ayırır. odin bu söylediklerinde çok ciddiye, tugend nasıl bir dünya içinde bulmuştu kendini devasa garip kuşlar kör bilgiler ve ay perileri diye geçirdi aklından bunların ne önemi vardı ki compositio içinde her şey.

Compositio düşler sarayında sevdiği adamı düşünüyor beni unutmuştur diye akından geçiyordu çünkü onu tanımıyordu bile ama o sevdiğini asla unutamazdı periler sevdiklerini ölene dek severdi çünkü doğaları böyleydi. Tugend grifonların yaşadığı yere geldi çok dikkatli olmalıydı sevdiğine kavuşmasının tek yolu bu kuşlardan birini yakalamaktı ama nasıl grifonlar cesur ve gururlu hayvanlardı çok asildiler asla esir olmazlardı onunla konuşmayı deneyecekti. Usulca yaklaştı kuşlardan birine kuşun üstüne atladı ansızın bir anda olmuştu her şey kuş çıldırmıştı ama tugend var gücü ile kuşa tutunmuş bırakmıyordu. Grifon üstündeki yabancından kurtulmak için çabalıyordu tugend bu yaptığı deliliğin şokundan kurtulur kurtulmaz haykırdı grifona yardımına ihtiyacım var diye kuş umursamadı bu yabancıyı. Tugend tekrar seslendi kuşa daha rica ederce bir sesle senin yardımına ihtiyacım var. Grifon kulakları sağır eder bir ses çıkardı bu dev kuş daha sakın uçmaya başladı. Tugend anladı yardım edecekti grifon. sevdiğim düşler sarayında beni oraya götürmeni istiyorum dedi tugend kuş biraz öncekine nazaran daha yavaş bir şekilde karşılık verdi. Tugend dev bir kuşun tepesinde ay perilerinin yaşadığı düşler sarayına uçuyordu bu yolculuk çok sürmedi grifon onu rüyalarına bile giremeyecek kadar harika bir sarayın üstünde buldu birkaç kez döndü sarayın üstünde grifon yavaşça alçaldı saraya doğru inmeye başladı hayatı boyunca hiç görmediği. Ağaçlar çiçeklerle süslü bir bahçeye indirdi grifon tugendti minnettarlığını dile getirerek indi sırtından kuşun şimdi işi daha zordu burada prensesi bulmalıydı.

Prenses olanlardan habersizce odasında sevdiği için üzülmüyordu dışarıdan birden bir ses duydu bu grifon kuşunun sesiydi umursamadı önce ama grifon. Sarayın üstünde dönüyordu sürekli dışarı baktı grifonun üstündeki yabancıyı gördü bu tugendti hemen odasından dışarı çıktı bu nasıl olmuştu sevdiği nasıl bulmuştu onu bunları düşünmedi bile bilge kral görmemeliydi onu acele etmeliydi prenses. Tugend bu harikalar diyarında kendini kaybetmekten korkuyordu sevdiğini bulmalıydı. Bilge kral sarayın üstünde uçan grifonu fark etmesi çok sürmedi tabi üstündeki insanı da. Hemen bahçeye çıkmalı ve bu davetsiz ziyaretçi için gerekeni yapmalıydı onu taşla çevirecekti.

Prenses bahçeye indiğinde tugend çoktan inmişti sarayın bahçesine acele ediyordu prenses endişeliydi kraldan önce bulmalıydı sevdiğini gördü sevdiği adamı prenses. Tugend karsısına çıkan prensesi görünce dünyalar onun olmuştu ama prensesinin yüzündeki bu endişe niyeydi. Umursamadan hiç bir şeyi sarıldılar birbirlerine prenses buradan hemen gitmeliyiz kral seni görürse seni taşla çevirir dedi derin bir korkuyla. Çok geç kral görmüştü genç âşıklar ve gök gürültüsü gibi bir sesle bağırırdı ne cüretle sarayına gelirsin insan seni taşla çevirecek sonra parçalayıp dünyanın dört yanına atıcam. Tugend ben prensesi seviyorum ve senden de korkmuyorum diye karşılık verdi kral esasını havaya kaldırdı prenses sevdiğine

sarıldı âşıkları birden bir ışık huzmesi sarmaya başladı kralın etrafı aynı hızla kararıyordu kral bilgeydi olanları anladı hemen. Aşkın gücü sevgilileri koruyor onu da kalbinin karanlına boğuyordu. Ay krallığının yarısı aşkın ışığını yarısını kralın karanlığı sardı işte bu yüzden ayın yarısı karanlıkken diğer yarısı aydınlıktır.

Erdem duman

balaban kent şairleri